

Püünkösöd után XI. vasárnap. Kismisére.

Az ember hármias javainak megbecsülése

Bevezetés: A nagymisére írt szentbeszédéből.

Isten bölcsessége és végtelen jósága a teremtéskor abban is megnyilatkozott, hogy egyedül az embert halmozta el hármias jóval: az anyagi, testi és szellemi, erkölcsi javakkal. De nemcsak megadta ezeket a javakat, hanem gondoskodott védelmükről is a tízparancsolatban.

Testi jó: az élet, egészség, testi épség. Védi az ötödik parancsolat.

Anyagi jó mindaz, amit pénzen meg lehet vásárolni, aminek értékét pénzben ki lehet fejteni. Ezeket a javakat védi a hetedik parancsolat.

Szellemi javak a jóhírnév, becsület tisztesség. Védemezi a nyolcadik parancsolat. Az ember a javak értékelésében megmarad örök gyermeknek, mert az értéksorrendet felcseréli. Első helyre az anyagi javakat teszi. Pedig az erkölcsi, szellemi javak a legértékesebbek. Könnyen beláthatjuk, ha meggondoljuk: anyagi javainkban kárt szenvedve pótolhatjuk testi javaink is némiképpen pótolhatók műtagokkal, de műbecsület nincs és nem s lesz. Az ember anyagi javait lakattal és örökkel védi, az erkölcsi javakvédelmére Isten gondoskodott őrről, a nyelvéről. Jaj az őrnek, ha hűtlenül teljesíti szolgálatát.

Vigyázzunk nyelvünkre, hogy amikor számadásra kell álljon örököséről, könnyű legyen a számadás.

Kőröstarján, 1966. augusztus 14.